

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Korte reactie op 'Een andere betekenis van het dossier J.A. Poch'

van der Wilt, H.G.; Rozemond, N.

DOI

[10.5553/NTS/266665532021002004006](https://doi.org/10.5553/NTS/266665532021002004006)

Publication date

2021

Document Version

Final published version

Published in

Nederlands tijdschrift voor strafrecht

License

Other

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van der Wilt, H. G., & Rozemond, N. (2021). Korte reactie op 'Een andere betekenis van het dossier J.A. Poch'. *Nederlands tijdschrift voor strafrecht*, 2(4), 231. [60].
<https://doi.org/10.5553/NTS/266665532021002004006>

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Naschrift

Korte reactie op 'Een andere betekenis van het dossier J.A. Poch'

Prof. mr. dr. H.G. (Harmen) van der Wilt en mr. dr. N. (Klaas) Rozemond*

NTS 2021/60

De zaak-Poch heeft tot een levendige discussie in de Nederlandse vakpers geleid. Gaandeweg zijn de verschillende standpunten aangescherpt en verduidelijkt. Cruciaal is de – overigens terechte – opmerking dat de Commissie zelf niet heeft beweerd dat Nederland verplicht was om op basis van het Folteringsverdrag rechtshulp te verlenen (par. 4.4.4). Onze opstelling omtrent het niet verplichte karakter van rechtshulp dat wij kennelijk dus delen met de Commissie, strekte veeleer tot weerlegging van de – contraire – bewering van de zaaksofficier. Het diende als vertrekpunt voor de verkenning van alternatieve mogelijkheden.

Juist de (kleine) rechtshulp die minder aan strakke regels gebonden is, laat meer ruimte om bij de beoordeling ervan nationale rechtsstatelijke beginselen mee te laten wegen. In dat licht bekrachtigt de opmerking van de Commissie dat de desavouering door de Hoge Raad in het Bouterse-arrest van toetsing aan het ongeschreven volkenrecht een Nederlandse aangelegenheid is (par. 4.4.1) ons standpunt dat Nederland het rechtshulpverzoek had mogen (en wellicht zelfs had moeten) weigeren.

Wij sluiten niet uit dat ook het uitleveringsverzoek van Argentinië schipbreuk had geleden. De Commissie heeft daarvoor zelf een aantal solide argumenten aangevoerd (verjaring naar het recht van de aangezochte staat,

par. 3.1; verbod van uitlevering van eigen onderdanen zonder terugkeergarantie, par. 4.1). Het grote verschil met kleine rechtshulp is dat deze kwesties, die – gelet op het voortgaande debat – complex en niet onomstreden zijn, in dat geval ter beoordeling aan de rechter waren voorgelegd.

Het brengt ons ten slotte op de kanttekening van de Commissie dat wij een te ruime interpretatie van het begrip verkapte uitlevering voorstaan (par. 5). De Commissie heeft gelijk dat onze lezing verder gaat dan de rechtspraak van EHRM en Hoge Raad. Naar de geest riekt de handelwijze van het OM toch naar verkapte uitlevering, omdat via de koninklijke weg het resultaat – strafvervolgung in Argentinië – waarschijnlijk niet bewerkstelligd had kunnen worden. In dat licht is het van belang te benadrukken dat de verschillende vormen van internationale samenwerking in strafzaken een samenhangend geheel vormen, waarbij mogelijkheden en op rechtsstatelijke beginselen gestoelde weigeringsgronden zorgvuldig tegen elkaar moeten worden afgewogen.

* Prof. mr. dr. H.G. van der Wilt is hoogleraar internationaal strafrecht aan de Universiteit van Amsterdam. Mr. dr. N. Rozemond is universitair hoofddocent strafrecht Vrije aan de Universiteit Amsterdam